

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן פוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:30
מוצאי שבת.....8:59
שיעורים כסדרן
נ"ך.....יהושע כ"ג-כ"ד
בבלי.....כתובות מ"ה
ירושלמי.....סנהדרין מ"ב
תוספתא.....דמאי ד'
רמב"ם.....חובל ומזיק ז'

שעה 11, גליון 51 (566)

פרשת עקב, כ"ג אב, ערכים חודש אלול, אבות פרק ד', שעת תשפ"ב לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

אינאיינעם אין גן עדן

ווען דער צדיק דער הייליגער רבי מענדעלע מרימנוב ז"ע איז געווען נאך א אינגערמאן, איז ער געזיגן און געלערנט א גאנצן טאג אין בית המדרש. זיין ווייב האט מסכים געווען דערצו און זי האט אים ארויסגעהאלפן אז ער זאל קענען זיצן און לערנען און דינען דעם אייבערשטן. זי פלעגט אים ברענגען יעדן טאג צו עסן אין שול, אז ער זאל זיך נישט דארפן שטערן פון לערנען.

אין טאג ווען זי איז געגאנגען צום בעקער קויפן א ברויט פאר איר מאן, האט דער בעקער איר מער נישט געוואלט געבן אויף בארג, נאכדעם וואס זי איז שוין געווען שולדיג אסאך געלט, און אזוי איז אריבער נאך א טאג וואס זי האט נישט געקענט ברענגען צו עסן פאר איר מאן. ווען עס איז שוין געקומען דער דריטער טאג, האט זי זיך געשטארקט און זיך איז נאכאמאל געגאנגען בעטן דעם בעקער אז איר זאל איר געבן נאך איין ברויט אויף בארג, ווייל איר מאן האט שוין נישט געגעסן פאר דריי טעג. דער בעקער האט אבער בשום אופן געוואלט געבן נאך א ברויט, ער האט געטענה'ט אז ער ווייסט נישט ווי אזוי זי וועט אים אמאל

א נוארט אויף די פרשה

והנה עקב תשמעון את המשפטים האלה וגו' ושמר ה' אלקיך לך וגו'. דער אייבערשטער זאגט: אויב וועלן די אידן זיין וואויל, זיך אויפפירן ווי עס דארף צו זיין, וועט ער זיי געבן אלע גוטע זאכן. רש"י זאגט, אם המצות קלות שאדם דש בעקביו תשמעון, אויב וועט מען פאלגן דעם אייבערשטן מיט די גרינגע מצוות וואס מענטשן טרעטן אויף זיי מיט די פיס, דעמאלט וועט דער אייבערשטער אונז שיקן אלעס גוטס. דארף מען פארשטיין, וואס זענען די גרינגע מצוות וואס מענטשן צוטרעטן מיט די פיס?

דער בעל הטורים זאגט אויף דעם פסוק, וואס זאגט דריי לשונות, תשמעון, ושמרתם, ועשיתם, אז דאס איז קעגן מקרא, משנה און גמרא, די דריי הויפט למודים, וואס א איד דארף לערנען. ווען א איד איז זוכה צו לערנען תורה, ווערט אים גוט און געשמאק דאס לעבן, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות. דער יצר הרע פרובירט אבער אויף אלע וועגן זיכער צו מאכן מ'זאל נישט לערנען קיין תורה, ער רעדט איין דעם מענטש אז ער האט נישט קיין קלארע מח צו קענען לערנען און פארשטיין תורה, ער טרעפט נישט קיין צייט צו לערנען, ער האט נישט קיין גוטע חברותא, און אזוי ווייטער. דער רבי האט אונז אבער געגעבן א "סדר דרך הלימוד" (שיחות הר"ן סימן ע"ו) וואס מיט דעם קען יעדער לערנען די תורה אויף א גרינגע וועג, מען מאכט זיך א שיעור אין יעדע ספר, און מען לערנט עס אין א סדר; אויב פארשטייט מען איז גוט, און אויב נישט זאגט מען בלויז די ווערטער אפילו אן פארשטיין, און ווען מען זאגט אסאך תורה, וועט מען עס צום סוף פארשטיין.

קומט אים אז עס איז זייער גרינג צו לערנען תורה, צו לערנען יעדן טאג אביסל חומש, אביסל משניות, אביסל גמרא, אבער מענטשן מאכן דאס אנוועק "דאס הייסט נישט געלערנט, לערנען הייסט נאר ווען מען לערנט אסאך אויף אמאל, מיט'ן גרעסטן עיין, צו פארשטיין קלאר יעדע ואך". און אזוי קומט אים אז זייער אסאך צייטן לערנט מען בכלל נישט, ווייל מען קען נישט אייביג לערנען בעיין, אבער ווען מען פאלגט דעם רבי'ן און מען לערנט אפילו נאר אביסל אויף אמאל, און אפילו ווען מען פארשטייט נישט. דעמאלט קומט מען אן זייער אסאך.

דאס זאגט רש"י, אם המצות קלות שאדם דש בעקביו תשמעון, אויב וועט מען פאלגן דעם אייבערשטן מיט די גרינגע מצוות וואס מענטשן טרעטן עס מיט די פיס, דאס גייט ארויף אויפ'ן "סדר דרך הלימוד" וואס איז א גרינגע געשמאקע וועג צו קענען לערנען און דורכגיין די גאנצע תורה, וואס דער וועג זעט טאקע אויס ווי א חזק ביי טייל מענטשן; אויב אבער מען וועט עס יא איינהאלטן, וועט מען דורך דעם אנקומען צו לערנען אסאך תורה, און דאן וועט דער אייבערשטער אונז געבן אלע גוטע ברכות און השפעות.

נאך א מצוה וואס מענטשן צעטרעטן מיט די פיס, איז שמחה, צו זיין פרייליך אלעמאל. דער הייליגער רבי טייטשט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קס"ט) דעם פסוק, והנה איז א לשון פון שמחה (במדבר רבה פי"ג ס"ה). והנה - אויב דו וועסט זיין אזוי שטארק פרייליך, אז עקב תשמעון - אפילו די פיס וועלן הערן, דאס מיינט אז מען וועט זיין אזוי פרייליך אז די פיס וועלן טאנצן פאר שמחה, ושמר ה' אלקיך לך את הברית - וועט דער אייבערשטער אליין זען אז מען זאל זיין אפגעהיטן מיט שמירת הברית, ווייל די סאך עבירות קומען נאר ווען א מענטש איז טרויעריג, ווען דער מענטש איז אבער פרייליך ווערט ער ניצול פון עבירות. דערפאר זאגט דער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן כ"ה) "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין פרייליך אלעמאל, וואס דאס היט אפ דעם מענטש פון שלעכטס.

דאס זאגט אונז דער פסוק, מען זאל זען אפצוהיטן די מצוות וואס מענטשן צוטרעטן מיט די פיס, דאס איז די מצוה פון שמחה, פון זיין פרייליך, וואס מענטשן מאכן עס אנוועק; אויב וועט מען זיך שטארקן צו זיין פרייליך וועט מען האבן אלעס גוטס.

(תוך הפחל עקב תשס"ח, זאת התורה עקב א')

א גוט ווארט

א קטנות הדעת; דו וועסט נישט בלייבן אין די לאך פון חובות, נאך אביסל וועסטו ארויסקריכן דערפון.

איך בעט דיר זייער, פארליר זיך נישט; אנשטאט טראכטן טאג און נאכט ווי גרויס זענען די חובות וואס דו האסט - זאלסטו טראכטן ווי גרויס דער באשעפער איז; מעגסט שוין טראכטן דעם אייבערשטן, אזויפיל ניסים האסטו שוין געזען אין לעבן, אזויפיל האסטו שוין געדינגה'ט און ביים סוף האט זיך אויסגעלאזט פון אלע דאגות - איין גרויסער בוינדעם, איז פארנוואס זאלסטו ווייטער דאגה'ן? טראכט פונעם אייבערשטן - וועסטו זען ניסים.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א', סימן כ"ה) די אלע וואס טראכטן פון געלט האבן א טונקלקייט אויפ'ן פנים, אן אויסגעלאשקייט, עצבות ומרה שחורה, אפ'ן חשוכין.

(עצתו אמונה נאחמון תשפ"ב)

זי האט אנגעהויבן זייער צו וויינען, זי האט זיך געבעטן ביים בעקער אז ער זאל רחמנות אויף איר און אויף איר מאן. זי האט נישט געקענט צוקוקן ווי איר מאן האט שוין נישט געגעסן פאר דריי טעג. דעמאלט האט איר דער בעקער געזאגט: "איך וועל אייך געבן א ברויט, אבער נאר אויב איר געבט מיר אוועק אייער גאנצער חלק אין גן עדן!"

אין אנהויב האט זי מורא געהאט דאס צו טון, אבער צום סוף האט זי מסכים געווען צום געשעפט, און זי האט אים אונטערגעשריבן א צעטל אז זי געבט אים אוועק איר גאנצע גן עדן, און ער זאל איר געבן א ברויט. ער האט איר טאקע געגעבן א ברויט און זי איז גלייך געלאפן מיט איין אטעם צו טראגן דעם ברויט פאר איר מאן אין שול.

ווען זי איז אנגעקומען אין שול האט זי געזען אז איר מאן איז זייער שוואך און פאר'חלש'ט. גלייך ווען זי האט אים געברענגט דאס ברויט, האט זיך דער צדיק געוואשן און געגעסן. ער האט איר געזאגט: "זאלסט וויסן אז ווען דו ברענגסט ווען מיר נישט יעצט דעם ברויט, וואלט איך רחמנא ליצלן אויסגעגאנגען פאר הונגער."

איןצווישן האט זי זיך אראפגעזעצט און זי האט אנגעהויבן זייער שטארק צו וויינען. ווען איר מאן האט איר געפרעגט פארוואס זי וויינט, האט זי געענטפערט: "איך האב פארקויפט מיין גאנצע עולם הבא פאר די איינע ברויט. איך פריי זיך אז מיין דעם האב איך געראטעוועט דין לעבן, אבער וואס וועט יעצט זיין מיט מיר?" דער צדיק האט איר בארואיגט און געזאגט: "דו דארפסט זיך בכלל נישט זארגן, אין דעם זכות פון דיין מסירת נפש, וועסטו זוכה זיין צו א גרויסן שכר, און דו וועסט זיין צוזאמען מיט מיר אין גן עדן."

און שפעטער ווען זי איז נפטר געווארן האט מען איר געלייגט אינעם זעלבן אוהל געבן איר מאן. כאטש וואס עס איז נישט געווען איינגעפירט אין יענע צייטן צו לייגן די רביצין געבן א צדיק, דאס איז געווען א סימן און א רמז אויף דעם אז זי האט זוכה געווען צו זיין מיט אים אינאיינעם אין גן עדן.

חז"ל זאגן (ברכות כ"ד), דער אייבערשטער האט צוגעזאגט א גרעסערע שכר פאר פרויען ווי פאר מענער. פארוואס באקומען די פרויען אזא גרויסע שכר? ווייל זיי העלפן זייערע מענער צו לערנען תורה, זיי זענען מחזק און זיי שטארקן זייערע מענער אז זיי זאלן זיין וואויל און ערליך, און דינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין, און אויך ווייל זיי טראגן זייערע קינדער אין חדר צו לערנען די הייליגע תורה.

מען קען זיך גארנישט פארשטעלן די גרויסקייט פון א אידישע פרוי וואס שטייט צו איר מאנ'ס זייט, זי קוקט ארויף דאס גוטס פון אים, זי קוקט ארויף דאס וואס ער שטרענגט זיך אן צו גיין לערנען און דאווענען און צו זיין וואויל און ערליך, און זיכער רעדט זי אים נישט אפ און זי מאכט נישט אוועק זיינע גוטע זאכן. מיט דעם וואס זי איז מחזק איר מאן, וועט זי זוכה זיין צו פונקט אזא גרויסע שכר ווי אים, זי וועט זיך טיילן מיט זיין חלק אין גן עדן, און עס וועט איר זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

ווען מען זאגט אז די פרוי טיילט זיך מיט די שכר פון איר מאן, מיינט דאס נישט אז יעדער פון זיי וועט נאר באקומען האלב. אז מיט דעם וואס זי העלפט איר מאן, ווערט אראפגענומען א חלק פון זיין שכר און מען געבט עס פאר די פרוי. דאס איז א טעות. חז"ל זאגן (ברכות כ"ד) אז די מאן און פרוי זענען ווי איין מענטש, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רס"ה) אז אויבן אין הימל זענען די נשמה פון א מאן און ווייב, איין נשמה. נאר ווען די נשמה קומט אראפ אויף דער וועלט ווערט עס צוטיילט אין צוויי גופים, פאר די מאן און פאר די ווייב. קומט אויס אז ווען זיי העלפן זיך ארויס איינער דעם צווייטן, זיי לעבן צוזאמען מיט ליבשאפט און שלום, באקומען ביידע די זעלבע שכר אינאיינעם.

מ'קען נישט שאצן די גרויסקייט פון א אידישע פרוי וואס געבט זיך אוועק פאר איר מאן. זי איז אים מחזק און שטארקט אים, זי העלפט אים ארויס אז ער זאל קענען זיין וואויל און ערליך, אז ער זאל רואינגעהייט קענען דינען דעם אייבערשטן, יעדער איינער לויט זיין דוגמה, און אין דעם זכות וועט זי זיכער זוכה זיין צו גאר א גרויסע שכר סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

(שיחות מוה"ר"ש חלק ט"ז ערך אשה ונדר זכות)

א פרוי פונעם ראש ישיבה שליט"א

ווי אזוי נעמט מען ארויס אלטע איינגעגעסענע ווייטאג?

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת ואתחנן, י"ג אב, שנת תשפ"ב לפרט קטן דאס איז אן עכטע מופת, דאס איז א העלד; נאכן ווערן געפייניגט און דערנידערט פון די אייגענע מאמע, אלע קינדער זאגן האט מען אייך אזוי צערדריקט, דערנווארגן און דערנידערט, און היינט נאכן מקורב ווערן צום הייליגן רבי'ן און גיין אין די וועג פון התבודדות ותפילה, אמונה ושמחה - רעדט איר שוין, מיט די גרעסטע מאס דורך ארץ צו איר. עס איז ארויס פון אייך די פארגאנגענהייט, (מען געדענקט עס נאך און עס טוט וויי, אבער עס איז נישטא מער די פיינטשאפט וכ"ו) - דאס איז א מופת פון רבי'ן.

הונדערטער און טויזנטער ווייבלעך גייען צו טערעפי פאר דער זאך, עס פייניגט זיי וואס מען האט מיט זיי געטון, עס לאזט זיי נישט מנוחה, דאס לעבן גייט שווערער; מען פארברענגט רוב לעבן ביי טערעפי, סופארט גרופ'ס וכדומה.

וואלט דאס נישט געווען א פרויטאג און - וואלט איר דאס געדארפט דערציילן ברבים פאר אלעמען, אלע זאלן וויסן אז עס איז דא א וועג זיך צו היילן, ארויסנעמען אלטע ווייטאג פון א מאמע, איינגעגעסענע פיי - דורך אמונה, דורך התבודדות ותפילה.

ווען מען נעמט אריין אמונה אין זיך - ווערט די לעבן אזוי זיס, מען ווייסט אז עס איז נישט דער און נישט יענער, אלעס איז דער אייבערשטער, אלעס איז ער אליינס; דומם, צומת, חי, מדבר - אלעס איז ער, אלעס איז א פארשטעלאכטס פונעם אייבערשטן. מיין טאטע, מיין מאמע, מיין שווער, מיין שוויגער, מיין ווייב, מיין מאן, מיינע קינדער - אלעס איז פונעם אייבערשטן. די לעבן ווערט גרינג, דער לעבן ווערט זיס.

דער אייבערשטער זאל אייך העלפן, אינעם זכות פון מצוות פיבוד אב ואם זאלט איר האבן נחת פון אייערע דורות, עס זאל זיך ציען ליכטיגע, ערליכע, אידישע דורות, קינדער און אייניקלעך וואס זענען געטריי דעם אייבערשטן. אויך זאל זיין ביי אייך אין שטוב א פלאץ פון שלום, פון שפירן דעם אייבערשטן.

(עצתו אמונה ואתחנן תשפ"ב)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (קמח)

אין קורצן פון פריער: א גרויסער ציבור קומט אויף שבת חנוכה צום הייליגן רבי'ן, און דער רבי זאגט תורה.

תקלג

ווען דער רבי האט געזאגט די תורה, האט מען געהערט פון רבי'ן ווי ער זאגט, "צומאל ווען מען וויל האבן א רפואה אויף קאפ ווייטאג, נעמט מען בלוט פון די אדערן אין די פיס". [זע אין פירוש "פּרפּראות לחקמה" אויף די תורה].

נאכן ענדיגן די תורה האט דער רבי געזאגט, "איך האב יעצט געזאגט ווי אזוי מען צינדט חנוכה ליכט, מיט די בחינה פון 'לאמשכא משח רבות קודשא וילאדלקא בוציא', א בחינה פון 'שמן משחת קדש' (שמות ל', כ"ה), וואס דאס איז די 'דעת', ווי באקאנט", און דער רבי האט נישט ווייטער ערקלערט וואס ער מיינט.

תקלד

י"ב שבט, שבת שירה, איז דער רבי געווען אין שטאט מעדוועדיווקע. דעם רבי'נס טאכטער חנה איז דעמאלט דארט געווען, זי האט געליטן דעמאלט אויף א געוויסע קרענק אויף די אויגן, עס האט איר ארויפגעוואקסן אויף די אויגן עפעס וואס מען רופט 'בילמא', ביז זי איז כמעט בלינד געווארן לא עלינו.

דער רבי האט געהאט גרויס צער דערפון, און ער האט דעמאלט געזאגט די תורה (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ב) אויפ'ן מאַמָר אין זוהר הקדוש (משפטים ז"ה). "עולמיתא שפירתא דלית לה עינין", און דורך דעם איז זי גענצליך אויסגעהיילט געווארן.

ווען דער רבי איז צוריק געקומען צום שטאט ברסלב האט ער דאס דערציילט פאר רבי נתן, און ער האט אים איבערגעזאגט א גרויס חלק פון די תורה.

דער רבי איז געווען זייער פרייליך מיט דעם, אז דורך די תורה וואס ער האט געזאגט, האט ער ממשיך געווען א רפואה שלמה פאר זיין טאכטער. תקלה

י"ט אדר איז רבי נתן געווען ביים הייליגן רבי'ן, דער רבי האט ארויסגענומען פון זיינע שריפטן איין ספר וואס איז געווען געשריבן בכתב יד קדשו, ער האט ארויסגעשינטן פון דארט עטליכע בויגנס פון די תורה וואס ער האט געזאגט אום ראש השנה, די תורה "תשעה תקוה" (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כ') ווי אויבן דערמאנט (סימן תק"ט), און ער האט עס געגעבן פאר רבי נתן ער זאל עס איבערשרייבן.

די תורה האט זיך אָנגעהויבן אויפ'ן בויגן אינמיטן א בלאט, וואס פון אויבן אויף דעם בלאט איז געווען געשריבן אן אנדערע תורה וואס דער רבי האט נישט געוואלט געבן יענע תורה פאר רבי נתן צו שרייבן, דעריבער האט דער רבי געמוזט פארזאגן די אנהויב פון די תורה פאר רבי נתן אויף אויסגווייניג, ווארט ביי ווארט, און רבי נתן האט אפגעשריבן יעדעס ווארט וואס דער רבי האט אים פארגעזאגט.

אינצווישן איז דער רבי אריין אין א גרויסע התלהבות, זיין פנים האט אָנגעהויבן שיינען און ער איז געווארן זייער רויט, און ער האט זיך אפגעשטעלט אביסל אינמיטן, און רבי נתן האט זיך געוואונדערט אויף דעם.

דערנאך האט דער רבי דערציילט אז יענע נאכט איז אויסגעפאלן די יארצייט פון זיין מאמע, און ער האט פארגעסן צו צינדען א ליכט און ער האט נישט געזאגט קדיש פאר איר, נעס איז געווען דעמאלט אן עיבור יאר, וואס מען האלט די יארצייט אין ביינע חדשים פון אדר, און אינמיטן שרייבן די תורה איז זיין מאמע געקומען צו אים און אים דערמאנט איבער די יארצייט.

דער רבי האט גלייך גערופן א מנגן אידן, ער האט געלערנט משניות און געזאגט קדיש, און ער האט געצינדען א ליכט פאר איר.

אנדערפרי האט דער רבי אויף גערופן א מנגן צו זיך אין שטוב, דער רבי האט געדאווענט פאר'ן עמוד, ער האט געזאגט ברכו און קדושה, און שפעטער אויף אלע קדישים פון "ובא לציון", "תפלה לךוד", "פטום הקטורת", און "עלינו", אלע קדישים האט ער אליין געזאגט. דערנאך האט ער געלערנט משניות און געזאגט קדיש דרבנן.

דער רבי האט נאכדעם געזאגט אז ער האט קיינמאל פארדעם אין זיין לעבן נישט געדאווענט פאר'ן עמוד. דאס איז געווען דאס ערשטע מאל וואס ער האט געזאגט ברכו און קדושה פאר'ן עמוד. תקלו

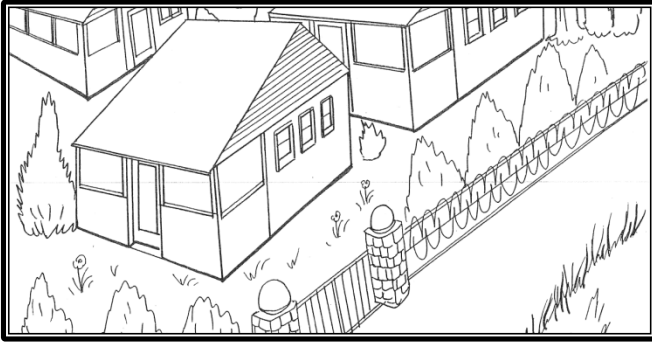
דערנאך האט רבי נתן זיך אפגעטרעטן פאר'ן רבי'ן איבער דעם וואס זיין שווער מוטשעט אים צו דינען אלס רב אין איינע פון זיינע שטעט. האט אים דער רבי געפרעגט, "פארנואס טאקע נישט? אדרבה, פאר צו דיין שווער און בעט אים עפעס א רבנות פאסטן!", האט רבי נתן געענטפערט, "איך האב אבער מורא פון פסק'ענען שאלות אין איסור והיתר, אפשר וועל איך מאכן א טעות חס ושלום, איך וועל פסק'ענען נישט ריכטיג", האט אים דער רבי געזאגט אז ער דארף נישט מורא האבן פון דעם, "אויב דו טרעפטסט איין פוסק וואס פסק'נט אזוי, קענסטו זיך פארלאזן אויף דעם. יעצט קענסטו רואיג גיין בעטן א רבנות פאסטן פון דיין שווער".

האט רבי נתן צוריק געפרעגט דעם רבי'ן, "דער רבי מיינט דאס מיט אן אמת", האט דער רבי געזאגט, "יא!". האט רבי נתן ווידער איבערגעפרעגט, "מיט אן אמת'ן אמת?", האט אים דער רבי געענטפערט, "וויילסט דעם אמת'ן אמת? ! שטייזשע דא!", ער האט אים געוויזן מיט זיין הייליג האנט אז ער זאל בלייבן ביי אים.

רבי נתן האט זיך געפריידט מיט דעם זיין גאנץ לעבן, אז ער איז נישט געווארן קיין רב, נאר ער איז געבליבן ביים הייליגן רבי'ן.

פארזעצונג קומט אייך - גענומען פון ספר "פעלת הדין"

שאלות ותשובות ברסלב

מוז איך אריינגעמען מיין שווער און שוויגער אויף שבת?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

מיין שווער און שוויגער האבן אפגעמאכט צו קומען צו אויז און אונזער קליינע פארשטופטע באנגעלאו אויף שבת, מיט מיין מאנ'ס הסכמה.

דער פראבלעם איז אז איך בין זייער זייער נישט באקוועם מיט די גאנצע זאך, איך פיל ווי סיי מיין שווער און סיי מיין שוויגער וועלן זיין אין מיין נאז א גאנץ שבת און זונטאג, עס נעמט ארום מיין גאנצע פרייוואטקייט, איך גיי דארפן שלאפן אין די קאך מיט א פוהראנג, איך וועל זיך נישט קענען דרייען באקוועמרהייט אין מיינע אייגענע ד' אמות, איך גיי שפירן ווי א פרעמדער גאסט אין מיין אייגענע שטוב, איך גיי זיין ווי א שטיקל מיסט, בלויז ווייל מיין מאן וויל געבן פאר זיינע עלטערן א שבת וואקאציע.

בין איך מחויב נאכאלץ צו מסכים זיין צו דעם, נאר ווייל מיין מאן וויל אזוי? ווען זיינע עלטערן זענען געבן מיר, בין איך שוין גארנישט ווערד; איך בין א מענטש וואס דארף מיין רואיגקייט, מיין "ספעיס", און דא זאל איך זיך אריינלייגן אין א מצב ווי איך שפיר ווי איך האב נישט קיין לופט צו אטעמען? איך בין נישט באקוועם מיט זיי בכלל, און א קליינע באנגעלאו נאך אויף, וואס דארף איך טון? איך מעג אראפשטעלן קלאר אז איך בין נישט מסכים? איז עס גערעכט? איך טראכט אז מיין מאן קען מיך בכלל נישט פארשטיין. איך בין צעמישט אויב איך דארף זיך מוסר נפש זיין פאר דעם.

י"שר כח

תשובה:

בערות ה' ותברך

יום ג' פרשת ואתחנן, י"ב אב, שנת תשפ"ב לפרט קטן איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר זענט נישט מחויב דאס צו טון, איר דארפט דאס נישט טון; די שאלה איז, וואס וועט זיין אין אפאר יאר ארום ווען איר וועט זיין די אלטע באבע און אייער מאן - דער זיידע, און איר וועט זוכן זומער א פלאץ וואו צו זיין; איר וועט זיך זיכער מחז' זיין אויב אייער קינד וועט זיך צוזאמקוועטשן פאר א שבת, אייד אריינגעמען און אייד מאכן באקוועם.

על פי הלכה קענט איר זאגן: "מיר האבן נישט קיין פלאץ", עס האט נישט קיין פשט צו שלאפן אין קאך מיט א פוהראנג וכו' וכו', אבער וואס טוט מען נישט פאר עלטערן... דאס לעבן איז דאך נאר אינטערעסאנט אז מען קען מחז' זיין די עלטערן; אפגעטרעט אז דאס איז די גרעסטע חינוך, מען ווייזט פאר די קינדער ווי אזוי מען איז מכבד עלטערן, דאן וואקסט די קינדער אויף אזוי הייליג און אזוי געזונט; זיי וועלן אייד אויך מכבד זיין.

איך בין אזוי אויפגעוואקסן אלע מיינע יארן. מיינע עלטערן האבן אריינגענומען מיין באבע, זי פלעגט איינשטיין א האלבע זומער ביי מיינע עלטערן; מיינע עלטערן האבן נישט געהאט א פלאץ, זיי האבן געהאט א פשוטע באנגעלאו, זיי האבן אנוועגעגעבן זייער שלאף שטוב פאר איר, און זיי האבן זיך אריינגעקוועטשט אינאיינעם מיט די קינדער. עס זענען געווען

<<<<<

BreslevCenter.com/vanwers

צ'וויי שלאף שטיבער, די בעסטע שטוב האט מען איר געגעבן, און מיין טאטע ש'ליט"א און מאמע תחנ'ן האבן זיך אריינגעקנועטשט מיט די קינדער אין די צ'ווייטע שטוב. עס איז געווען אזוי פרייליך אין שטוב, מען האט געשפירט די שכינה אין שטוב; עס איז אונז קינדער ניטאמאל איינגעפאלן אז דאס איז עפעס א זאך וואס אנדערע טוען נישט, מיר האבן געמיינט אז אלע טוען אזוי, מיר האבן געמיינט אז ביי אלע משפחות זענען די עלטערן דער עיקר פון די לעבן.

די שאַלע איז, פאָרן וואס דאָרף דאָס זיין מסירות נפש? פאָרן וואס זאל מען דאָס נישט וועלן טון מיט שמוחה? ! עס וואלט ווען געדאָפּט זיין די גרעסטע שמוחה אז די עלטערן קומען.

בעסטע דעם אייבערשטן איר זאלט ליב האבן די מצוה פון פיבוד אב ואם, איר זאלט לעבן מיט די מצוה - וועט איר זיך בכלל נישט דאָרפן מוסר נפש זיין, איר וועט הנאה האבן פון מכבד זיין די עלטערן, איר וועט האבן א זיסע לעבן.

(עצתו אמונה ואתמנן תשפ"ב)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

דער חכם מיט'ן תם

דראמאטישע הערליכע פלעי פאר פרויען און מיידלעך

דעם זונטאג, מאנטאג, און דינסטאג פרשת ראה

די נייעס איבער די גאר דראמאטישע העכסט אינטערעסאנטע פלעי, "דער חכם מיט'ן תם", וואס ווערט אהערגעשטעלט דעם קומענדיגן וואך אי"ה דורך די "בית פיגא ברסלב" תלמידות, איז זייער שנעל צעשפרייט געווארן פון מויל צו אויער ביי פרויען און מיידלעך. כאטש וואס מ'האט צוגעגרייט צו מאכן דריי מאל די פלעי, לויפן אבער אויס די טיקעטס גאר שנעל.

אין לויף פון די יארן האט די סקול שוין אויפגעשפילט גאר שיינע פארשטעלונגען פון די מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט, אבער דאס מאל אנטשפרעכט עס צו זיין גאר א פראפעסיאנאל געלונגענע פלעי, וואס וועט איבערשטייגן אלע פריערדיגע, עס וועט האלטן געשפאנט די צושייער פאר לאנגע שעות, און זיי באגלייטן אויף שפעטער פאר גאר א לאנגע צייט.

אין די פריערדיגע יארן איז די שפיל געווען דער געשפרעך פון טאג פאר א לאנגע צייט ביי די פרויען, די שפיל "דער בערגער און דער ארימאן" איז ארויסגעקומען שפעטער און איז פארקויפט געווארן אויף די אידישע מארקעט, און איז געווארן פון די בעסטע פארקויפטע פלעים, און ביי יעצט ווערט נאך פארקויפט טויזנטער שטיק דערפון. ווי מען הערט צוריק פון די קאסטומערס וואס האבן עס געקויפט, האט דער שפיל איבערגעלאזט א געוואלדיגע רושם אויף די צוהערער. איינער האט געשריבן: "איך האב שוין געזען אסאך פלעים, און אפילו מער פראפעשאנעל, אבער וואס די פלעי האט געמאכט מיט מיר האב נאך קיינמאל געהאט, נאכ'ן זען די פלעי בין איך אריין אין מיין צימער און פשוט אנגעהויבן רעדן צום אייבערשטן ווי מען רעדט צו א חברטע - צום ערשטן מאל אין מיין לעבן!! א גרויסן דאנק בית פיגא סקול פאר די פלעי!"

די פארשטעלונג וועט זיין פון די מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט אין די נייעס מעשה אינעם הייליגן ספר "סיפורי מעשיות". די מעשה פאר זיך איז גאר א דראמאטישע ערציילונג, עס הויבט זיך אן מיט צוויי קינדער וואס האבן געלערנט אין איין חדר, איינער איז געווען א חכם און דער צווייטער א תם. אין לויף פון די געשיכטע באגלייטן מיר די לעבנס געשיכטע פון ביידע קינדער ביז צו זייער עלטער, ווי אזוי דער גרויסער חכם, דער וועלט בארימטער פראפעסאר, דער ריזן עושר, איז צוביסלעך איינגעגאנגען און איז געווארן א בעטלער און אריינגעפאלן טיף אין די בלאטע, און דער תם וואס האט גארנישט געהאט און גארנישט געקענט, א שוסטער וואס קען קוים מאכן שייך, א בלוטיגער ארעמאן, האט זייער שייך מצליח געווען.

אין לויף פון די סצענעס וועט מען מיטהאלטן לעבעדיג די פרייליכע און טרויעריגע מאמענטן, אנגעצויגענע און רואיגע מצבים, און זען וואס איז דער סוד פון הצלחה אויף דער וועלט, ווי אזוי קענען מיר מצליח זיין אין לעבן, אפילו אויב מיר קענען גארנישט און מיר פארמאגן גארנישט.

די פלעי וועט אי"ה פארגעשטעלט ווערן אין די פראכפולע אודיטאריום פון די בנין המוסדות אין ליבערטי, אויף 39 Chestnut St., דעם קומענדיגן זונטאג ראה (Aug. 21) אום 1:30 אזויגער נאכמיטאג, מאנטאג ראה (Aug. 22) אום 7:30 בינאכט, און דינסטאג ראה (Aug. 23) אום 7:30 בינאכט. די פרייז פון א טיקעט איז \$25. מ'קען קויפן טיקעטס דורכ'ן רופן במשך דעם טאג 347-786-1767 אדער 263-2467-347. טראנספארטאציע פאר גרופעס קען מען רופן פון 6 ביז 10 נאכמיטאג אויף 845-381-6585.

מאכט זיכער צו קויפן טיקעטס פון פאראויס, ווייל ס'וועט נישט בלייבן צופיל טיקעטס צו קויפן ביים טיר. לבית יעקב אלו הגשמים!

זיצן אין ביהמ"ד היכל הקודש אין אומאן

ווי שוין געמאלדן דא אינעם גליון האט מען שוין אנגעהויבן פארדינגען זיצן אין בית המדרש היכל הקודש אין אומאן. די זיצן לויפן אויס גאר שנעל, מאכט זיכער צו דינגען אייער זיצן ווי פריער, ווי לאנג עס איז דא אן אויסוואל פון גוטע זיצן, צו קענען דאווענען מיט א רואיגקייט און התעוררות, אויסצופועלן א זיס לעכטיג יאר. מ'קען דינגען א זיצן דורכ'ן רופן 347-404-8738. לאזט א מעסידזש און מ'וועט אייך א"ה צוריק רופן.

דאנערשטאג נאכט, ביים ווענטליכן שיעור פונעם ראש ישיבה שליט"א, וועט מען א"ה קענען אויסוועלן א זיצן, און באצאלן די באלאנס.

טראץ אלע סארט נייעסן וואס מען הערט כסדר אהער און אהין, אויב מען וועט קענען פארן אויף אומאן דאס יאר, זענען ברסלבי'ע חסידים זיך קיינמאל נישט מייאש, מען בעט דעם אייבערשטן נאכאמאל און נאכאמאל אז מיר זאלן זוכה זיין אויך דאס יאר צו זיין ביים הייליגן רבין אויף ראש השנה, אזוי ווי ער האט געבעטן און פארלאנגט פון אונז, און מיט תפלה וועלן מיר זיכער פועל'ן צו פארן בשלום און צוריק קומען בשלום, און פועל'ן אלעס גוטס ברוחניות ובגשמיות.

וכל באי עולם עוברין לפניך כבני מרון!

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בע"ה עס צו שיקן צו אייך אחיים

א פאטש געכאפט

"א פאטש געכאפט און פרייליך געקלאפט", האט דער רבי געזאגט ווען דער פויקער האט געכאפט א פראסק. וואס לערנט דאס אונז? **212-444-9191**
1, 2, 1, 8, 2, 75

סימן טוב ומזל טוב

החתן שמוען הי"ו בן מו"ה נחמן ניישטיין שליט"א מלמד מומחה במוסדותינו הקדושים צו זיין שידוך שליסן למזל טוב עב"ג בת מו"ה מרדכי אינדיג שליט"א מנהל תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב ***

החתן שמואל הי"ו בן מו"ה זלמן לייב אייכנשטיין שליט"א צו זיין שידוך שליסן למזל טוב עב"ג בת מו"ה שמואל לייב פעלבערבוים שליט"א ***

מו"ה שלמה יאקאבאוויטש הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב ***

מו"ה יוסף פריעדמאן הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב ***

מו"ה אהרן שווארץ הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב ***

מו"ה שלמה טייטלבוים הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב ***

מו"ה יואל הלוי שעכטער הי"ו צו די בר מצוה פון זיין זון למזל טוב
הבחור יהודה נ"ו

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 541152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 541152354380
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876